

- בערב בכנסת - דינור הרצה על יד ושם. הרצאה בת-רושט.
- אח"כ ישיבת הסיעה עד שהים על דגל והכנון (בב"ס סלכתי) ביטול הגן (הובה) וביה"ס למטכטים נה"א. שרה כפרית, קדיש להבנו באריות על הרגל האדום מטש כזיאכחו יחיה מרד, מורים יעזבו הסלגה, צבור הפועלים יתקופט וכו'.
- אצל אמרתי שאדרוש כשאל בהסתדרות על ביה"ס מטככתי. אין ב"ס סלכתי לחצאין - זהו נכס הכלל ללא הבדל מעכרות או לא. ולכלל יש רק דגל והכנון אחד.

13.5.53, יום ד'

סוף סוף חיטלנו הוויכוח בדבר אבטלה. נגד דעה הכלליים וההלטנו על גיוס מכוס של 15 מיליון ל"י להימנע במשך 3 שנים. אושרה גם חכנית עבודה למובטלים בטלושה החדשים הקרובים.

חזר משה, והשתתף בישיבה הממשלה.

14.5.53 יום ה'

אמו של דלס. כמעט יזכחנו שיהיו יום העצמאות לבי לוח הצה"ל. בלכתי למשרד היה הרחוב סלא יוטרים. נתתי להם תוראה לסלק הוטרים מהרחוב.

השייחה עם דלס נמשכה בחצי שעה למעלה מההכנית. כשסיימתי הדרך על יחסינו אנו עם ארה"ב שאלתי דלס אם יש לו להעיר - והוא דיבר על רוסית בעיקר. בסוף דברי דיבר שנית. כל הדברים נרשמו אבסומפטיה. לאחר שנצטלבנו ונכרדנו ביקס ביירוד להטאר אחי ביחירות. סיפר לי על חשאה הלוחטת במצרים לאנגליה

ולאמריקא, בגלל הנועת צורת'ל, הוא חושב שבעוד חודש תפרוץ שמיכות דמים.
הממשלה האנגלית מבינה שעליה לעזוב, אבל דעת הקהל היא נגד. שאלתי אם גם
צורציל בעד עזיבה. ביידוד ענה בחיוב. כי לא יוכלו להחזיק בסואץ בכוח.
שאלתי אם אין סכנה לסטור כל המתקנים הרבים ומהר אולי יסלו בידי הקומוניסטים.
לא תיחה תשובה בכיו. הפעם כמו בביקורו הראשון הוא נדוי במחלה. מזל איתי צם
אני רואה איזה צער מידי להשיג המתיחות בינינו ובין הערבים. אסרתי הצעד
האמרי היחיד הוא צלב הטוב עם סוריה על הטת הסטורד. דרמתי האולי כי
היו כבר פעם מיתות וכמעט מלחמה הטוב ובלצע המדון סוריה בטוב. בר הטעם
יתכן יקרה אותו הדבר. בנוגע לידון תיחה הטעם היולי לפניכם המדור בכוח.
אנו הסכמנו בירדן אין עוד תשובה. דברנו על ההתננות והסכמתי לו חוסר הדבר,
כי לא נוכל עוד לעבור בטהיקה על טעמי דעה. כעם שסוריה טעה ההתננות כך
יכלה עבה"י אם רק תרצה באמת. כי הלגיון הוא כוח טכושמע ונאמן.

שאלתי אם דברו בתארים על ישראל. ענה בחיוב, אבל הסברים טוכנים שלכני
מנוי הסואץ לא ידוננו בגום גאלה. אין הוא סבור מכוני שנגיב טש הרטוריות
הטכניות, אבל מנוי הסואץ קודם. נגיב אינו שליט, הוא חלוי בהלכות טדו,
ואנטי החבורה טתערבים בכל דבר. הוא חושב שאם נגיב וחוכמתו יאלו יהיה הוהו
וכוהו.

שאלתי אם הוא נסער. ענה שהוא סבור כי כן. אסרתי לו היות ויבקר
עכשיו בכל ארצות ערב הייתי מכקס ממנו שבטובו יכתוב לי טורות אחדות טרטטיו
או טרעיונותיו, לא רעשיה, לא טתעם ה- ולא כאל דה"ט, הנטיה לעזות זאת.

הארוחה - טנערכת בטוב טעם עברה בטיחות על דא ועל הא. ביררתי עם
דלם בקום דבריו של מול על אמונה וחוא הראה לי טרק י"א מהאגרת לעבריים.
הראיתי לו שטרק י"ב מהאגרת לקורניתיים הוא טותר דבריו, וכעסיד אהבה
לכעלה מאמונה.

- בכלל נראה שבקורט בארץ היה לברכה. דלס עצמו אבר שהוא הפיק תועלת.
בושינגטון הוא שומע הציר בנשך רבע שעה, העוזר מביא לו
אומר לי משהו, אבל מבלי שירע הישב מהו הענין. הפעם הוא חדר לענינים,
וסיכרו אתו בושינגטון ידע על מה בדובר.

סגרו לי אח"כ שהיתה תקלה בביקור אצל הנשיא. משום מה ראה כ.צ. צורך
לנאום לכניו. וחנאום כאילו לא היה מובלת.

בערב יצאתי לכ"ס - לחגיגת היובל. עכתיבי בכתר סבא לפני 40 שנה -
כסלא היה בה אף בית אחד. הקצרת היתה רבה אלעים (נעטרים או נהמה קשר אלף
איש). אחרי הוב הנצומים חזרתי לירושלים.

15.5.53

בא אצלי חבורת בנסויץ. הוא סיפר שהוא "ריהייד" ביחס לעבא. ביקר
בצריסין ובעוד מהנות והסיר בהגיבות הצבא - קודם כל כחצינה מינוכית.
דיברתי אתו על משיכת כוחות מדע צעירים מאנגליה. לדעתי זה אמרי.
יש הרבה כוחות יהודים באנגליה עכתיבי. שוחחתי אתו גם על תרגום כתרוב העולם.
קרא לי בטם יהודי אחד, מהענין בספרות שאולי יתן כסף למסרת זור
שבו סיר לואיס סטורלינג בלונדון.

- לפני ימים אחדים שנה אלי ריפחין בכנסת "כסס אכ" אחת שבנה בנה"ל
נחשט בצבא כשניסח לגנוב 100 כדורים וגירון להצי שנה.